

Pécsi Ítéltábla

Pf.III.20.044/2024/4. szám

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

Dr. Bercsényi Gábor ügyvéd (cím2)

Az alperesek:

alperes1 (cím3, tartózkodási helye: cím4) I. rendű;

alperes2 (cím6) II. rendű

Az alperesek képviselői:

Dr. Lendvai Anita ügyvéd (cím5) I. rendű alperesért;

Dr. Keserü Ákos ügyvéd (cím7) II. rendű alperesért

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

I. rendű alperes 90. sorszám alatt

A per tárgya:

házas társi közös vagyon megosztása

Az elsőfokú bíróság:

Zalaegerszegi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat:

23.P.20.515/2021/87. számú közbenső ítélet

K ö z b e n s ő í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy a felperes és az I. rendű alperes élettársi kapcsolata 2013. július 5. napjáig állt fenn.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 304.800 (háromszáznégyezer-nyolcszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

A közbenső ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes és az I. rendű alperes 2013. július 6. napján kötöttek házasságot, gyermekük 2013. szeptember 25. napján született. Életközösségük 2015. áprilisában megszűnt, házasságukat a Kiskunhalasi Járásbíróság

1.P.20.666/2016/10. számú, 2017. március 7. napján jogerőre emelkedett ítéletével felbontotta.

- [2] A felek házasságkötést megelőzően egymással élettársi kapcsolatot létesítettek, melynek kezdete 2011. novembere volt. Életközösségük alatt, 2012. február 29. napján kötöttek szerződést egyéb érdekelt1, egyéb érdekelt2 és egyéb érdekelt2né eladókkal a helység1 helyrajzi szám1 helyrajzi számú gyümölcsös, helyrajzi szám2 helyrajzi számú szőlő, helyrajzi szám3 helyrajzi számú gyümölcsös, helyrajzi szám4 helyrajzi számú gyümölcsös és kivett terület, továbbá az azon állami támogatással megvalósított 1 ha almaültetvény adásvétele tárgyában. Az okiratban a felperest az I. rendű alperes élettársaként tüntették fel, az ingatlan-nyilvántartásba 1/1 arányú tulajdonosként az I. rendű alperes, míg holtig tartó haszonélvezeti jog jogosultjaként a felperes került bejegyzésre. A helyrajzi szám4 helyrajzi számú ingatlan művelési ágának utóbb történt megváltoztatása, továbbá a helyrajzi szám2 és helyrajzi szám1 helyrajzi számú ingatlanokon történt területmegosztás okán a helyrajzi szám2 helyrajzi szám helyett helyrajzi szám5 helyrajzi számú, a helyrajzi szám1 helyrajzi számú ingatlanból pedig helyrajzi szám6 helyrajzi számú ingatlan és helyrajzi szám7 helyrajzi számú magánút került kialakításra. Az élettársak közösen alapított gazdasági társasága, a cég1 Kft. kérelmére a helyrajzi szám4 helyrajzi számú ingatlanra az építési hatóság építési engedélyt adott 2012. július 29. napján, a felépítményt kialakították, itt volt az utolsó közös lakóhelyük is.
- [3] Az életközösség fennállása alatt a cég2 Építőipari és Szolgáltató Betéti Társaságba (továbbiakban cég2 Bt.), amelynek ekkor a felperes beltagja volt, az I. rendű alperes 2012. február 23. napjától kezdődően kültagként belépett.
- [4] A felperes bejegyzett haszonélvezeti jogát az ingatlanügyi hatóság jelen per folyamatban léte alatt törölte, egyidejűleg a II. rendű alperes haszonélvezeti jogának ingatlannyilvántartásba való bejegyzéséről rendelkezett.
- [5] A felperes pontosított keresete a helység1 külterület helyrajzi szám5, helyrajzi szám6, helyrajzi szám4, helyrajzi szám3 helyrajzi számú ingatlanokra vonatkozóan annak megállapítására irányult, hogy azoknak 1/1 arányban ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonosa. Kérte az ingatlan-nyilvántartási hatóság megkeresését a megjelölt ingatlanokon az alperes tulajdonjogának törlése és saját tulajdonjogának bejegyzése iránt, emellett vállalta, hogy a bíróság ítélete alapján az I. rendű alperes részére házastársi közös vagyon megszüntetése címén 29.489.247 forintot megfizet. A felperes tulajdoni igényét az I. rendű alperessel létesített házassági vagyontársaság fennállása alatti különvagyoni szerzés jogcíme, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 4:38.§ (1) bekezdésére és 4:57.§ (1) bekezdésére alapította. Élettársi közösségük kezdő időpontjaként 2011. őszét jelölte meg. A II. rendű alperes javára bejegyzett haszonélvezeti jog törlésének elrendelését, a II. rendű alperes tűrésre kötelezését is kérte.
- [6] Az I. rendű alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. A felperesi tényállítást vitatva az életközösség kezdő időpontját 2012. őszében, a vagyontársaság fennálltát azonban csak a házasságkötéstől ismerte el, állította, hogy a keresetben megjelölt ingatlanokat saját vagyonából vásárolta, majd az ott végzett beruházásokat is saját vagyonából fedezte. A II. rendű alperes is a kereset elutasítását kérte.
- [7] Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletében megállapította, hogy az I. rendű alperes és a felperes 2011. novemberétől kezdődően 2013. június 5. napjáig élettársi kapcsolatban éltek.
- [8] Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a perben a törvényes vagyonjogi rendszer időbeni hatályának [Ptk. 4:35.§ (1) bekezdés] meghatározása érdekében mindenképp azt kellett feltárnia, hogy a felperes és az I. rendű alperes között a házasságkötésüket megelőzően állt-e fenn, illetve mely időponttól állt fenn élettársi kapcsolat. Arra figyelemmel, hogy ez utóbbi kötelmi jogviszony, fogalmi elemeire, tartalmára a Ptké. 50.§-a folytán a Polgári

törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: 1959. évi IV. törvény) 685/A.§-a irányadó. Mivel a felperes az élettársi kapcsolat fennállását az I. rendű alperes által elismertet megelőző kezdő időponttól állította, a perben a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 265.§ (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a felperes terhére esett e tényállítás alátámasztása.

- [9] Kifejtette az elsőfokú bíróság, hogy az életközösség fogalma magában foglalja az érintettek közös lakásban való együttélését, közös háztartás fenntartását, az érintettek közötti érzelmi és gazdasági közösség fennállását, valamint azt is, hogy harmadik személyekkel szemben az összetartozásukat minden vonatkozásban vállalják. Mindezen tényállási elemek együttes megvalósulása esetén az életközösség fennállását meg kell állapítani, ugyanakkor az élettársi kapcsolat törvényi elemeinek meglétét, illetve hiányát az érintettek körülményeire, valamint az eset egyedi sajátosságaira tekintettel kell vizsgálni és értékelni. Vagyoni jogi szempontból az életközösség legfontosabb eleme a gazdasági kapcsolat, amely az együttesen kitűzött célok érdekében való vagyoni együttműködést, vagyoni érdekközösséget, akarategységet jelent (Kúria Pfv. 20.024/2023/8.).
- [10] Felhívta a Kúria Pfv.II.21.570/2017/9. számú határozatát, mely szerint az élettársi kapcsolat fennállása akkor is megállapítható, ha az életközösség alatt folytatott gazdasági tevékenységből származó bevételt a felek nem osztják meg, hanem azt az egyik fél - a másik beleegyezésével - kizárólagosan kezeli. Az érintettek közötti gazdasági közösség létrejöttéhez a közös célok érdekében történő legalább hallgatólagos együttműködésnek és az érintettek jövedelmének a közös célokra, közös vagyonszerzésre való felhasználásának a bizonyítottsága szükséges. Az élettársak gazdasági közössége azonban nem jelent egyben közös gazdasági tevékenységet is. A Kúria a Pfv.II.20.173/2017/5. számú közbenső ítéletében foglaltak szerint az élettársi kapcsolatban a közös vagyonszerzési célzat meglétének, a gazdasági közösség fennállásának nem elengedhetetlen eleme, hogy az élettársak egymás jövedelmének forrásairól, mértékéről és ennek mikénti felhasználásáról teljes körű ismeretekkel rendelkezzenek, továbbá valamennyi jövedelmük hovafordításáról közösen döntsenek.
- [11] Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az idézett kúriai határozatokban megállapított gazdasági közösségnél sokkal szorosabb gazdasági együttműködés valósult meg a felperes és I. rendű alperes között, amiből arra kell következtetni, hogy élettársak voltak.
- [12] A Pp. 279.§ (1) bekezdése szerinti mérlegelés körében figyelembe vette mindkét fél által a bontóperben tett nyilatkozatok tartalmát, azt, hogy az I. rendű alperes bontóperi keresetlevelében az életközösség kezdetét maga is 2011. november hónapban jelölte meg, a felek a keresetlevélhez mellékelt teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt közös nyilatkozatukban az életközösségük létesítése kezdő időpontjaként ezt a hónapot határozták meg.
- [13] A fentiekkel egybecsengőnek találta az elsőfokú bíróság tanú tanú vallomását, amely szerint 2011. év végétől kezdődően a felek a tanútól közösen bérelt irodába az I. rendű alperes egyéb úton bérbe vett ingatlanából jártak dolgozni, a külvilág számára összetartozó párként mutatkoztak, akik közös gazdasági, üzleti terveikről számoltak be. A tanú vallomása a gazdasági együttműködést illetően az I. rendű alperes cég2 Bt.-be való belépésére, a közös cég, a cég1 Kft. alapítására, a közös földvételei szándék fennálltára, az ingatlanvásárlást megelőző, csarnoképítési projekthez kapcsolódó Alföldre költözésre is kiterjedt. A tanú szavahihetőségét támasztotta alá, hogy – az I. rendű alperes által is megerősítetten, fotókkal igazolt módon – az I. rendű alperessel az életközösség kezdetét több évvel megelőző időponttól kezdődően voltak baráti viszonyban, üzleti kapcsolatai pedig szintén nem kizárólag a felpereshez, hanem az I. rendű alpereshez is kötődtek, a felekkel fenntartott rendszeres kapcsolata folytán betekintése volt az érzelmi viszonyulásuk alakulásába is. A

tanúvallomás meggyőző erejét az elsőfokú bíróság szerint nem gyengítette az I. rendű alperesnek a tanúval fenntartott esetleges intim kapcsolata és az időpontok megjelölésében feltárható esetleges tévedés sem.

- [14] tanú2 a tanúvallomása (44. számú jegyzőkönyv 6. o.) szerint 2010-től 2014. februárjáig állt munkakapcsolatban a felperessel, napi közös munkájuk folytán közvetlen tapasztalatokkal bírt a felperes és az I. rendű alperes szerelmi kapcsolatának alakulásáról, együttélésük módjáról és kezdetéről, valamint arról is, hogy üzleti terveiket kapcsolatuk fennálltára figyelemmel, arra tekintettel közösen alakították ki, az Alföldre költözés, ott ingatlan vásárlása és építése szintén a közös elképzelésük volt. A helység2i egyéb1 utcai albérletből a kiköltözésben a tanú a feleknek segédkezett, így közvetlenül tapasztalta ottani együttlakásuk jeleit, a felperes személyes tárgyainak jelenlétét is.
- [15] Rámutatott az elsőfokú bíróság, hogy tanú3nak a 2011. karácsonyán tapasztalt együttélésről szóló tanúvallomását (40. sz. jegyzőkönyv 7. o.) megerősítette az iratok között F/302/10. szám alatt elfekvő fotók tartalma, amelyből a helység2on fenntartott lakásbérlet közös használatára lehetett következtetni. Az élettársi közösség fogalmi elemei, a közös háztartás és az érzelmi közösség fennálltára utaltak a közös szabadidő eltöltéséről készített fényképfelvételek is.
- [16] Az életközösség I. rendű alperes tényállításában foglaltakat megelőző kezdetét tanú4 tanúvallomása ugyancsak alátámasztotta, ő a felperes és az I. rendű alperes összeköltözését közvetlenül a felperessel fennállt életközössége megszűnését követő időpontra, 2011. áprilisára tette. tanú5 tanú (44. sz. jegyzőkönyv 8. o.), a feleket már a bérelt ingatlanban is közös háztartást fenntartó élettársakként jelölte meg. Ugyanakkor abból, hogy a volt házastársak (a felperes és tanú4) a házassági vagyontöredék egyes elemein fennálló közös tulajdonukat csak későbbi időpontban szüntették meg, az elsőfokú bíróság nem következtetett a jelen perben részes felek közös gazdálkodásának hiányára. E tanúk vallomását a felperessel fennálló rokon kapcsolatok ellenére – vallomásaik egybehangzó voltára és arra is figyelemmel, hogy a perben felajánlott további bizonyítás eredményeivel összhangban álltak – az elsőfokú bíróság a döntéshozatal során figyelembe vette.
- [17] tanú6 tanúvallomásának tartalmát (54. sz. jegyzőkönyv 2. o.) nem találta alkalmasnak a fenti bizonyítékokból levont következtetések megdöntésére. Egyrészt az I. rendű alperes a tanú nyilatkozata szerint sem tartózkodott folyamatosan a tanúhoz köthető lakásban, III/19. szám alatt külön ingatlant is fenntartott, másrészt a tanú az I. rendű alperes és felperes közötti (fotókkal igazolhatóan 2011. évben kezdődött) szerelmi viszonyról nem is szerzett tudomást; így az a nyilatkozata, hogy az I. rendű alperessel együtt lakott a helység2, egyéb1 út 2/B. III/20. számú ingatlanban, nem zárta ki, hogy az érintettek életközösségét a bíróság fennállóként fogadja el. tanú6 házastársa, tanú7 tanú (54. sz. jegyzőkönyv 4. o.) a 2011. évben jellemző életvitelüket úgy írta le, hogy nem kizárólag helység2on éltek, hanem „arra mentünk, amerre éppen kellett”, illetve akként nyilatkozott, hogy az I. rendű alperes nem sok éjszakát töltött ott, tehát a tanúk a felek mindennapjairól közvetlen tapasztalatokat nem kellett, hogy szerezzenek. tanú7 2012. őszét jelölte meg a helység3ra költözésük időpontjaként, azzal, hogy a következő augusztusban született meg a gyermekük, tanú6 tanú ugyanakkor a gyermek világrajöttét 2012. évre tette, ami magyarázatot adott a felperes által megjelölt 2011. novemberi életközösség létrejöttéről való ismereteik hiányára.
- [18] tanú8 tanúnak az a vélekedése (54. sz. jegyzőkönyv 5. o.), hogy ha 2013. évet megelőzően élettársi kapcsolatban élt volna az I. rendű alperes, neki arról tudomása lett volna, mivel az I. rendű alperes több partnerét ismerte, és vele a lovardában magánéleti kérdésekről is szokott beszélgetni, szintén nem cáfolta a felperes tényállításait. A gyakori találkozások ellenére sem törvényszerű, hogy a tanú szolgáltatását igénybe vevő I. rendű alperes a lovaglás iránt nem érdeklődő partneréről, a hozzá fűződő kapcsolatáról a szolgáltatónak beszámoljon.

- [19] tanú9 tanú (54. sz. jegyzőkönyv 6. o.), az I. rendű alperes nagynénje a házasságkötés előtti év májusában ismerte meg a felperest családi összejövetelen. Az életközösség fennállását nem zárja ki azonban az elsőfokú bíróság értelmezése szerint, ha az I. rendű alperes az általa is nyitottnak aposztrofált párkapcsolat fennállása alatt más személlyel jelent meg, róla és a felperestől eltérő személyről a perbeli időszakban a szülőknél tett látogatás során szerelmi kapcsolatra utaló fényképfelvétel készült (14. sz.), vagy ha az I. rendű alperes a felperes távollétében vett részt baráti összejöveteleken (Kúria Pfv. 20.024/2023/8.). Bakonyi Erika tanú (54. sz. jegyzőkönyv 8. o.) ugyanis több férfitartnerről a felperes helység1i albérletébe történt összeköltözés időszakát érintően nyilatkozott, a házépítést pedig az érintettek közös terveként írta le.
- [20] A felekkel rokoni és baráti kapcsolatban nem álló egyéb érdekelt1 vallomásából szintén az volt megállapítható, hogy az adásvételi szerződésben foglaltaknak megfelelően az érintettek érzelmi közössége fennállt, illetve közös gazdálkodásuk, a céljaik közös meghatározása igazolódott abból, hogy az ingatlanok megvásárlásáról a többi eladót is képviselő tanúval közösen, egyetértésben tárgyaltak, melynek során mint élettársak léptek fel.
- [21] Mindezeket együttesen értékelve a felek között mutatkozó üzleti együttműködéssel, amely közös cég alapításában, valamint az I. rendű alperes cég2 Bt.-be való belépésében is testet öltött, az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a közös lakásban való együttélés (helység1, helység2), közös háztartás fenntartása, a közös célokat szolgáló gazdasági együttműködés megvalósult, amelyet külső, harmadik személyek előtt fel is vállaltak, így életközösségük fennállását a bíróság a rendelkező részben foglaltak szerint megállapította.
- [22] Az elsőfokú bíróság közbenső ítélete ellen az I. rendű alperes fellebbezett. Fellebbezésében a közbenső ítélet megváltoztatását kérte olyan módon, hogy a másodfokú bíróság állapítsa meg, a felperessel 2013. július 6. napját megelőzően nem éltek élettársi kapcsolatban, mindenre kiterjedő életközösségük 2013. július 6. napján, a házasságkötés napján kezdődött.
- [23] Fellebbezésének indokolása szerint az elsőfokú bíróság közbenső ítélete sérti az 1959. évi IV. törvény 685/A.§-át, a Pp. 263.§-át, 279.§-át, 346.§-át, az elsőfokú bíróság a házasságkötést megelőző élettársi kapcsolat megállapításakor a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével helytelen következtetésre jutott. Rámutatott, hogy az élettársi kapcsolat vége semmiképpen nem lehetett 2013. június 5. napja, mivel 2013. július 6. napján került sor a házasságkötésre. Hangsúlyozta, hogy ő a maga részéről az eljárás során következetesen nyilatkozott, míg a felperes több vonatkozásban is szavahihetetlennek bizonyult, igazmondási kötelezettségét megszegte.
- [24] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság azáltal sértette meg a Pp. 346.§ (5) bekezdésében előírtakat, mert nem fejtette ki, hogy mely tény, körülményt, bizonyítási indítványt vett vagy nem vett figyelembe, és mi volt ennek az indoka. A felperes által megjelölt tanúk vallomását indokolatlanul nagyobb súllyal vette figyelembe, mint az alperesi tanúk vallomását. A tanúvallomások közötti ellentmondásra vonatkozóan nem fejtette ki megfelelően az érvelését. Olyan tanúvallomást is figyelembe vett, amely adott esetben okirati bizonyítéknak mondott ellent. Hangsúlyozta az I. rendű alperes, hogy a felperes tanúinak többségével alig néhány alkalommal találkozott, a felperessel folytatott kapcsolatára, és különösen a pénzügyeire e tanúknak rálátása nem volt.
- [25] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azokat az okiratokkal bizonyított tényeket, miszerint a felperessel nem éltek közös lakcímén, és azt sem értékelte, hogy a felperes különböző eljárásokban magát egyedülállóknak vallotta. Okirati bizonyítékok támasztották alá azt is, hogy a felperesnek és korábbi feleségének vagyonszösszege ténylegesen 2012 szeptemberéig fennállt, mivel eddig az időpontig közös bankszámlát tartottak fenn, üzleti összefonódásaik is voltak.

- [26] Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe az alábbi tanúvallomásokat: tanú3 tanú maga mondta, hogy az anyagiakra nem látott rá. tanú4, a felperes volt felesége úgy nyilatkozott, hogy az életközösség megszűnésekor a közös bankszámlát is megszüntették a felperessel. tanú2nak nem volt rálátása a gazdálkodására, pénzügyeire. tanú1 ténybeli tévedésekkel tűzdelt tanúvallomásából ugyancsak kiderült, hogy ténylegesen nem rendelkezett információval a pénzügyeire vonatkozóan. Továbbra is feltételezte az I. rendű alperes, hogy a tanút a korábbi intim kapcsolatukra visszavezethető sértettség vezérelte.
- [27] Rámutatott, hogy a fentiekkel szemben tanú6 tanúvallomása megerősítette az életközösség kezdetére vonatkozó nyilatkozatát, hiszen 2012. áprilisáig a lakásukban élt, ennek ellenére a tanú ott a felperest nem látta, róla nem is tudott. tanú7 tanúvallomása is alátámasztotta a fentieket. Ugyancsak alaptalanul mellőzte az elsőfokú bíróság tanú8 vallomását, mivel a lovardában napi bizalmas baráti kapcsolatban álltak, nem csupán egy szolgáltató volt, ahogy azt az elsőfokú bíróság megtévesztően értékelte. tanú9 tanúval, a nagynénjével szintén közeli kapcsolatot ápol, ez a tanú is tudott volna arról, ha a felperessel élettársi kapcsolatban éltek volna. Ezzel szemben egyéb érdekelt1 tanúval kizárólag üzleti kapcsolatban álltak, a magánéletükre a tanúnak rálátása nem volt, bizalmas kapcsolat nem alakult ki közöttük.
- [28] Sérelmezte az I. rendű alperes, hogy az elsőfokú bíróság több, a bankszámlákra, iskolai végzettségre vonatkozó bizonyítási indítványát nem teljesítette. Ezzel szemben tényként kezelte, hogy a felperes által állított közös lakóhely bérleti díját helységi1 Üdülőfaluban közösen fizették, holott ezt a felperes semmivel nem bizonyította. Hangsúlyozta, hogy nem látott rá a felperes forrásaira, sem a jövedelmére, sem a rendkívül nagy különvagyoni terheire, ami később, a házasságot követően derült ki.
- [29] Fenntartotta azt az eljárás során következetesen képviselt álláspontját, hogy a részleges üzleti együttműködés, ami közte és a felperes között volt, nem terjedt ki a közös gazdálkodásra. Időnként találkoztak, kapcsolatuk laza volt, sokszor megszakadt. A cég2 Bt.-be üzleti, anyagi haszonszerzés reményében lépett be, a korábbi kültag sem élettársa volt a felperesnek, hanem üzleti partnere. Az elsőfokú bíróság tévesen tulajdonított kiemelt jelentőséget a földvásárlásnak, mivel a vásárlás mindkettőjük számára előnyös üzleti lehetőséget teremtett, aminek semmi köze nem volt az élettársi kapcsolathoz, kifejezetten üzleti célzat állt mögötte. A felperes kérte arra, hogy őt és testvérét segítse egy pályázaton történő elindulásban, egyúttal megbízták a pályázati szaktanácsadással, projektvezetéssel. A fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtandó támogatás elnyeréséhez volt szükségük a haszonélvezet alapítására, hogy a felperes testvére fiatal gazda lehessen. A használati jogot testvérének mint közeli hozzátartozójának továbbadhatta volna a felperes. A felperes később a megállapodásukat megszegve nem írta alá a haszonélvezeti jog törlése iránti kérelmet, mellyel őt becsapta és megtévesztette. Hangsúlyozta, hogy az eredményes pályázathoz kellett a haszonélvezeti jog. Utalt arra az 5.P.20.515/2021/27. számú jegyzőkönyvben foglalt nyilatkozatára is, miszerint a földek megvásárlásakor azért adott a felperes részére haszonélvezetet, mert a cégek között már volt együttműködés, az cég3 Kft. meg akart vásárolni egy tanyarészt ott, ahol ő a földeket vette, de neki a tanya nem volt szüksége. A pályázat elnyeréséhez az cég3 Kft.-nek szükséges volt igazolni, hogy tud földet bérelni, később derült ki, hogy a Kft.-nek nincs pénze.
- [30] Továbbra is állította, hogy helységi2on egyik albérletben sem költözött össze a felperessel. helységi2on a egyéb1 utcában az ő külön tulajdonú cég4 Kft.-jének a egyéb1 utca 2.D. III/20. számú lakásban fiókirodája volt, ott tudott aludni, illetve 2011 nyarától a fiókirodával szomszédos lakásban, tanú6nál is tartózkodhatott, egyéb esetekben az állandó lakcímén helységi4 aludt. Volt, hogy az éjszakát együtt töltötték a felperessel, de együtt nem éltek, nem fizettek közös albérletet. Mindegyiküknek volt külön alkalmi kapcsolata, közös magánéleti

céljaik sem voltak, a közös kirándulásokon költségeiket külön rendezték. A felperes valótlanul állította, hogy a gyermekvállalás tervezett és orvosilag segített volt.

- [31] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság közbenső ítéletének helybenhagyására irányult. A II. rendű alperes a másodfokú eljárásban nyilatkozatot nem tett.
- [32] A fellebbezés nem alapos.
- [33] Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletében pontosan ismertette a felperes és az I. rendű alperes közötti jogviszony megítélése szempontjából még irányadó 1959. évi IV. törvény 685/A.§-ának rendelkezését, elemezte az élettársi kapcsolat fogalmát, az ennek megállapításához szükséges feltételeket, felhívta az irányadó bírói gyakorlatot, és mindezek szem előtt tartásával minősítette a felek párkapcsolatát 2011 novemberétől élettársi kapcsolatnak. A fellebbezésben foglaltakkal ellentétben az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat példamutató okszerűséggel mérlegelte, részletesen számot adott arról is, hogy a tanúvallomásokban mutatkozó ellentmondásokat milyen módon találta feloldhatónak.
- [34] Az élettársi kapcsolat egyes fogalmi elemei közül az érzelmi kapcsolat részben volt vitatott a felek között, a vita elsősorban a közös háztartás fenntartása, illetve a gazdasági kapcsolat kezdő időpontja kérdésében bontakozott ki. Az érzelmi kapcsolatot illetően az elsőfokú bíróság helyesen utalt arra, hogy annak fennállását nem zárja ki, ha a felek bármelyike más személyekkel is tart fenn intim kapcsolatot; így nincs jelentősége annak, hogy az I. rendű alperesnek a felperessel egyidejűleg más férfitartnerekkel is volt ilyen jellegű kapcsolata, mely partnerekkel folytatott viszonyáról esetlegesen ismerősei, barátai, hozzátartozói is tudomást szerezhettek.
- [35] A helység2on, illetőleg helység5 történt együttélés, közös háztartásvezetés kérdésben helyesen vette figyelembe az elsőfokú bíróság tanú1, tanú2 és tanú3 tanúvallomását, és meggyőző magyarázatát adta annak is, hogy tanú6 tanúvallomását miért nem találta alkalmasnak az általuk előadottak cáfolatára. tanú6 hangsúlyozta, hogy 2012. évben született az első gyermeke, így ekkor vele foglalkozott, házastársa tanú7 elmondta, hogy felváltva éltek helység2on és helység3n, az I. rendű alperes nem sok éjszakát töltött az ingatlanban. Hogy tanú6 ekkor már mennyire nem látott rá az I. rendű alperes életére, a másodfokú bíróság álláspontja szerint az is igazolja, hogy tanú6 megállapítása szerint az Alföldre költözés nem az I. rendű alperes útja volt, ebből következtetett arra, hogy ennek a kapcsolatnak rövidesen vége lesz. Ezzel szemben a felperes nagynénjének, tanú9nak a tanúvallomása szerint az Alföld náluk családi kötődés, ellenkérelmében az I. rendű alperes maga is azt adta elő, hogy ő találta ki a helység6 környéki földvásárlást.
- [36] Az I. rendű alperes fellebbezésében hiányolt közös bejelentett lakóhely alapvetően igazgatási, igazgatásrendészeti kérdés, az élettársi kapcsolat mikénti megítélése szempontjából meghatározó jelentősége nincs; ezt mi sem mutatja jobban, minthogy az I. és II. rendű alpereseknek, akik a peradatok szerint életközösségben élő házastársak, sem azonos a lakcíme. Annak sincs ügydöntő jelentősége, hogy a felperes adóhatósági eljárásban fizetési könnyítés elérése érdekében vagy más okból egyedülállónak vallotta magát. Egyrészt az I. rendű alperes maga is többször utalt a felperesnek a közteherviselést illetően tanúsított problémásnak minősíthető hozzáállására, ami megfelelő magyarázatot ad arra, hogy a kapcsolat harmadik személyekkel szembeni felvállalásába a felperes mindenki mással ellentétben az adóhatóságot miért nem vonta be.
- [37] Az élettársak egymás közötti belső jogviszonyának megítélését illetően az is közömbös, hogy a bérlőként a szerződésben ténylegesen ki szerepelt, illetve ki fizette a bérleti díjat. A közös háztartásban együttélés lényegében ténykérdés, a gazdasági együttműködés megállapíthatóságának pedig nem feltétele, hogy az érintettek lakáshasználati joga közös jogcímen alapuljon, illetve, hogy lakhatási költségeiket technikailag is közösen fedezzék.

- [38] Az élettársi kapcsolatot a más személlyel fennálló házassági életközösség valóban kizárja, a felperes volt házastársa azonban egyértelműen nyilatkozott életközösségük 2011. évben történt megszűnéséről, amelyet az elsőfokú bíróság helyes következtetése szerint nem befolyásolt, hogy egyes gazdasági rész kérdésekben még fennmaradt közöttük az együttműködés.
- [39] A gazdasági közösség fennállását tanú1, tanú2 és tanú3 tanúvallomása mellett – akik közös tervekről, ennek érdekében való együttműködésről, közös építkezésről tettek tanúvallomást – alátámasztotta egyéb érdekelt1 tanúvallomása, a közös gazdasági cégbeli érdekeltségek, így az I. rendű alperes belépése a cég2 Bt.-be, illetve a kettőjük utónevéből képzett nevet viselő cég1 Kft. I. rendű alperes általi alapítása, amelynek ügyvezetője a felperes lett, a közös lakóhelyül szolgáló ingatlan e társaságok közreműködésével történő felépítése. A fellebbezésben foglaltakkal ellentétben nincs jelentősége annak, hogy a cég2 Bt. korábbi kültagja nem volt a felperes élettársa, mert az élettársi kapcsolatnak a gazdasági társaság keretei közötti együttműködés nyilvánvalóan csak az egyik összetevője volt, azt nem kiragadottan, hanem számos más peradattal együttesen kell értelmezni, utóbbiak együtthatása pedig meggyőzően cáfolja az I. rendű alperesnek azt a hivatkozását, hogy a társaságba való belépését tisztán gazdasági érdek befolyásolta.
- [40] A minden kétséget kizáróan befolyásmentesen tanúskodó egyéb érdekelt1 vallomása szerint a felperes és az I. rendű alperes összetartozása, együttlakása is teljesen nyilvánvaló volt, ez utóbbira ő rákérdezett és ezt elmondták neki. A földvásárlás elhúzódó folyamatában az eladókat képviselő, a felperessel és az I. rendű alperessel hosszasan tárgyaló tanú10 bizalmas viszony hiányában is bőven volt alkalma arra, hogy a felek viszonyáról, közös fellépésükről, üzleti terveikről benyomásokat szerezzen.
- [41] A megszerzett földeken a haszonélvezeti jog alapításával kapcsolatban az ellenkérelmében az I. rendű alperes még úgy nyilatkozott, hogy közösen képzelte el a jövőjét a felperessel, vagyis nem pusztán üzleti megfontolásból biztosította a felperesnek a haszonélvezeti jogot, mint ahogy az I. rendű alperes maga mondta el azt is, hogy nyíltan közölte a felperessel, hogy mindenképpen mielőbb gyermeket szeretne (Kecskeméti Törvényszék 6.P.21.516/2019/8. számú ellenkérelem 11., illetve 12. oldal, fenntartva 5.P.20.766/2020/2. számon), amely ugyancsak túlmutat egy szikár gazdasági kapcsolaton, illetőleg egy laza párkapcsolatnál szorosabb kötelékre utal.
- [42] Mindezeket túl azt is helyesen értékelte az elsőfokú bíróság, hogy a bontóperben csatolt megállapodás szerint 2011. november hónaptól életközösségben éltek együtt a felek.
- [43] Az elsőfokú bíróság következtetésének megfelelően a másodfokú bíróság is úgy ítélte meg, hogy az élettársi kapcsolat fogalmi elemei a felperes és az I. rendű alperes kapcsolatában 2011. novemberétől kezdődően kétséget kizáróan megvalósultak.
- [44] Az I. rendű alperes arra megalapozottan hivatkozott, hogy a házasságkötés 2013. július 6-i időpontjára figyelemmel az élettársi kapcsolat 2013. június 5-i záróidőpontja a hónap tekintetében elírást tartalmaz, az élettársi kapcsolat értelemszerűen a házasságra lépéssel ért véget.
- [45] Mindezekre figyelemmel a rendelkező részben írt pontosítással a másodfokú bíróság a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét helybenhagyta.
- [46] A fellebbezés eredménytelensége folytán a másodfokú bíróság az I. rendű alperest a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján perköltségben marasztalta. A felperesnek járó másodfokú perköltség összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.23.) IM rendelet 2.§ (1) és (2) bekezdése alapján, a felszámítottakkal egyezően határozta meg.
- [47] A fellebbezési eljárási illetéket az I. rendű alperes megfizette, azt a fellebbezéssel felmerült egyéb költségeivel együtt maga köteles viselni.

Pécs, 2024. november 7.

Dr. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. előadó bíró, Dr.
Kovács János s.k. bíró